

και οτι σκοπος τις αει το βουλευομενον, προς Α
 ον σκοπει το συμφερον, παρ υφρ το τελος ου-
 δεις βουλυεται, δηα τωτ' οτιν αφρη και υπο-
 δεσις, ως παρ εν ταυς διαρητικης, οπισθημης
 υποδεσις. ειρηται η παρ αυτην εν υφρ τοις οπ
 αφρη βραχεως, εν η τοις αλυττοις δι' α-
 κρις εις. παρ δ' οτ' υφρ το τελος φεροντων,
 η σιεις και μ' τεχνος, και αυου τεχνος πα-
 σιν οτιν οτ' ει πολεμωσι η μη πολεμωσι τυ Β
 το βουλευομενος, εν ποροτερου η μηλλον ε-
 ζται το δι' οτ', ποροσι το ουτ' εκε' οτ' πολυτος
 η ηδονη, η τι εδωκ' τοιουτον ο τυγχασει ουτ' ενε-
 κης. βουλυεται γδ ο βουλευομενος, η δ' οτο
 τυ τελος εσκεπηται, οτι σιει σωτηνεις οπως
 εις αυτων αγαγη, η αυτος δ' ωναται προς το
 τελος. το η τελος οτι φυσικ υφρ αει αγαθον, η
 παρ ουτ' κτ' μερος βουλυονται, οτ' εαδης βει- C
 λδεται το αει ει δ' οην φαρμακον, και γραπη γδ
 πολ' γραπτω δευσιται, ος αγαθον το τελος, το
 απλωδ' αριστον οτι. παρ φυσιν η και δια-
 στροφω, η το αγαθον, δηα το φαινομενον αγα-
 θον. απον δ', οτι ηδ' οντων τα υφρ η εντι επ'
 δηα η εντι οτι, η προς α πεφυκεν, οτ' ο φα-
 ου γδ οον τ' εδεν ουτ' μη οτιν οφεις, ουτ' α-
 κουσαι ουτ' μη οτιν ακουη. δηα δ' οτ' οπισθημης D
 ποιηται, και ουτ' μη οτιν η οπισθημης γδ ο-
 μοιως ης υγειας η αυτη οπισθημη και νόσου,
 δηα ης υφρ κτ' φυσιν, ης η παρ φυσιν ο-
 μοιως η και η βουλησις, φυσικ υφρ τυ αγα-
 θου οτι, παρ φυσιν η τυ κηκου. και βουλυ-
 εται φυσικ υφρ το αγαθον, παρ φυσιν δε και
 διαστροφω και το κηκον. δηα μιλυ εκεινου
 γδ φδορα και διασροφη εν εις το τυχον, αλλ' E
 εις τα εναντια και τα μεταξυ. ου γαρ οτιν
 ενδωλω εν τυτων, επει και η απατη εν εις
 τα τυχοντα γινεται, αλλ' εις τα εναντια οσοις
 οτιν εναντια, και εις ταυτα ηδ' εναντιων α
 κτ' τιλυ οπισθημω εναντια οτιν. αταγη α-
 εσε και τιλυ απατημ και τιλυ προαιρεσιν απ-
 πο τυ μεσου οτι τα εναντια γινεται. εναν-
 τια η το μεσου, και το πλεον και το ελαττον.
 απον η το ηδ' και το λυπηρον. ουτω γδ εκη F
 ωσε τη ψυχη φαινεται το υφρ ηδ' αγαθον,
 και το ηδον αμεινον, και το λυπηρον κηκον, η
 το λυπηροτερον χειρον. ωσε η εν τυτων δη-
 λον οτι παρ ηδονας η λυπας η αρετη η η κε-
 κτα. παρ η γδ τα αραιρε τα τυχων οπισθημ.
 η η αραιρεσις παρ το αγαθον, η το κηκον,

Et quia consultant omnes gratia alicuius consultant, & scopum habent praefixum certum, quoniam respiciunt utile, de sine quidem nemo deliberat, qui principium est, & fundamentum: quemadmodum in contemplatiuis scientiis hypotheses, de quibus breuiter sub principium, verum in Analyticis accuratè differamus. Ceterum consideratio de iis, quae ad finem ducunt, partim artificialiosa, partim verò in artificiali apud omnes est: vt, bellum gerant, necne, his quibus hoc in consultatione est. Obuium autem magis est, quapropter id est, cuius gratia consultatio existit, vt opes, vt voluptas, aur aliquid aliud huiusmodi quodcumque finis est vice: nam consultit, quisquis consilium capit, vel finem rectène perspexerit, constitueritque: tendit enim eò consulendo, quomodo his finis in ipsum adducatur, vel quomodo ipse perduci in finè possit. Finis autem semper natura bonus est, de quo & particulariter consultant, medicus de remedio adhibendo, dux de castrorum metatione, quibus finis propositus est bonu, id scilicet, quod simpliciter optimum. Verum quod praeter naturam est, ex aliqua peruersitate, non id quidem verè, sed apparet bonum est. Cuius rei causa est, quòd entium quorundam vsus, non nisi iis, quibus facta natura sunt, applicari potest, ve sunt visibilia: neq. enim videre licet, quorum visio non sit, neque audire, quorum nulla auditio. Sed per scientià etià ea, quorum scientia non est, possunt fieri. Neque enim equaliter sanitatis, morbiq. eadem est scientia, sed illius quidem, iuxta, huius autem praeter naturam. Sic & voluntas secundum quidem naturam boni est, & praeter naturam verò mali: & vult natura quidem bonum, praeter naturam verò, & ex mentis quadam euerfione, malum. Verum cuiusque corruptio euerfioque nò in quolibet, sed in contrarià, & media competit: hos enim limites transgredi non licet. Et quia error non in quælibet, sed in contraria committitur, quibus contraria sunt, tum in ea contraria, quæ iuxta scientiam opponuntur, necesse est & errore, & electionem à medio ad contraria ferri. Porro contraria sunt, medium, maius, & minus, eò quòd iucundum, & triste sic habeant, vt ab anima iucundum quidem bonum iudicetur, iucundius verò melius, & triste malum, tristius & detetius, vnde patet, circa voluptates, & dolores, virtutes, viciàque versari: circa eligibilia nanq. consistit. Electio autem circa bonum, malum,